

нашими головами и, как завещал И. Кант, осмыслению нравственного закона внутри нас.

Холотко І. О., магістранта,
наук. кер. – **Оболенцева Л. В.**, канд. екон. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова, Україна*

РЕЛІГІЙНИЙ ТУРИЗМ ЯК ІНСТРУМЕНТ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У СВІТІ

Пізнання власної культури через пізнання інших культур – ідея історика культури XVIII ст. І. Р. Гердера – передбачала визнання рівності всіх людей, які живуть на Землі, а також визнання рівноцінності всіх культур. Одним з інструментів пізнання іншої культури можна назвати релігійний туризм.

Релігійний туризм як соціально-культурне явище привертає людей через низку причин, у числі яких – природний інтерес до способів життя і вірувань інших народів, а також можливість встановлення діалогу з іноземцями.

У взаємодії, взаємовпливі і взаємозбагаченні культур істотну роль відіграють міжнародні туристські організації, які сприяють безпосереднім контактам представників культури різних країн світу.

Якщо у внутрішньому релігійному туризмі культурна спадщина стимулює національну гордість за історію культури і релігії своєї країни, то в міжнародному релігійному туризмі культурна спадщина стимулює повагу та розуміння інших культур та інших релігій і, як наслідок сприяє миру і взаєморозумінню. Релігійний туризм, насамперед зарубіжний, виконує важливу миротворчу місію в міжцивілізаційних контактах різних народів і являє собою унікальний засіб міжкультурної комунікації [1].

Під час релігійно-пізнавальних подорожей відбувається масовий обмін і збагачення знаннями в галузі країнознавства, засвоєння нових вражень, знань і культурного досвіду між представниками багатьох народів і різних релігій. Найбільш важливим результатом міжкультурних контактів стає розширення у туристів уявлень про загальну картину світу, отримання нової інформації, пов'язаної з культурною і природною спадщиною, що належать до існуючих і пішли в історичне минуле вірувань і релігій, формування шанобливого ставлення до представників інших релігій, особливо до тих, які самі відрізняються віротерпимістю.

Поряд з традиційними формами релігійно-пізнавального туризму (тематичні лекції з релігії, відвідування місць паломництва, культових споруд) слід згадати і такі нові форми, як відвідування тематичних релігійних центрів («Біблійний парк» в США, «Парк Святої Землі» у Бразилії і т. д.), релігійні круїзи, а також занурення в життя релігійної громади (монастиря, тощо). Сьогодні оглядати релігійні пам'ятки щорічно відправляються 300–350 млн осіб у всьому світі, здійснюючи при цьому більше 3 млрд. поїздок [2].

Релігійний туризм реалізується, в основному, за межами України у вигляді пізнавальних та паломницьких турів до Єрусалиму, Мекки, Медини, до відомих монастирів та інших сакральних святинь тощо.

В контексті глобальної місії міжнародного релігійного туризму як фактору та інструменту зближення народів, запобігання конфліктності та нетерпимості, виховання поваги та толерантності до інших культур та її носіїв, релігійний туризм на сьогоднішній день розвивається в трьох взаємопов'язаних напрямках:

- 1) пізнання різноманіття культур і конфесій;
- 2) збереження і відродження культури через виховання толерантності, гуманізму і культурного зростання людей;
- 3) діалог культур, релігій і цивілізацій.

Нарешті, важливим результатом релігійно-пізнавальних поїздок є більш глибоке розуміння туристами своєї культурної самоцінності й її істотної відмінності від інших цивілізацій.

Як висновок, можна визначити, що релігійний туризм створює міжкультурну взаємодію з представниками інших релігій або культур. За рахунок відвідування сакральних місць, виставкової діяльності, прийому і обслуговування туристів, у т. ч. екскурсійних послуг, відбувається формування національної свідомості та міжкультурної взаємодії, а значить, комунікації між представниками різних культур є ефективними. І, врешті-решт, найвища ступінь задоволення очікувань сприяє розумінню культурних звичаїв і традицій різних країн і народів в умовах глобалізованого світу.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Международный культурный туризм как фактор межкультурной коммуникации [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_tourism/moshnyaga.htm.

2. Религиозное паломничество в христианстве, буддизме и мусульманстве: социокультурные, коммуникационные и цивилизационные аспекты [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kartaslov.ru>.

Цехмістро Н. В., магістрантка,
публічне управління та адміністрування,
наук. кер. – **Радіонова Л. А.**, канд. філос. наук, доц.,
*Харківський національний університет міського
господарства мені О. М. Бекетова, Україна*

КРЕАТИВНІСТЬ ГУЦУЛЬСЬКОГО МІСТА КОСІВ

Постіндустріальна економіка передових країн світу характеризується високим рівнем і якістю людського капіталу і високими інвестиціями в його розвиток, високим рівнем і якістю життя. Для вирішення принципово нових завдань створюються нові види бізнесу і розвиваються нові підходи до розвитку міст, в основі яких лежить креативність як головний інструмент